

کنگره رفونداسیون کمونیستی ایتالیا
با پیروزی چپ مرکز در انتخابات 2006

کمونیست های ایتالیا بار دیگر به دولت خواهند پیوست!

اومانیتة - الساندرو مانتووانی- ترجمه راه توده

کنگره حزب بازسازی کمونیستی ایتالیا (رفونداسیون) در ونیز برگزار شد. "فاستو برتینوتی" در طول يك مباحثه طولانی و سخت داخلی موفق شد اکثریت کنگره را به شرکت حزب در دولت، در صورت پیروزی چپ مرکز در انتخابات مجلس 2006 قانع کند.

روز چهارشنبه 9 مارس فاستو برتینوتی در کاخ معروف فستیوال سینمایی ونیز ششمین کنگره حزب بازسازی کمونیستی ایتالیا را افتتاح کرد. او سخنرانی خود را با شرح زندگی "سارا" آغاز کرد، کارگر انفورماتیک که کارهای موقت، تحقیر و بیکاری جنگ هر روزه در زندگی اوست. به گفته برتینوتی وضع زندگی سارا نشان از ضرورت بنای "جامعه ای دیگر" دارد، که تنها پاسخ ممکن به بحران سرمایه داری مدرن است. وی در سخنرانی خود همچنین به مسئله جنگ در خاورمیانه و جهان و نحوه مقابله با آن و بالاخره به مسئله حاد و اختلاف برانگیز شرکت کمونیست ها در دولت احتمالی چپ مرکز اشاره کرد. این مسئله هفت سال پس از خروج رفونداسیون از اکثریت پارلمانی که موجب سقوط دولت رومانو پرودی شد بار دیگر مطرح شده است.

رومانو پرودی، نخست وزیر سابق و مسئول پیشین کمیسیون اروپا، خود نیز بعنوان میهمان در کنگره حزب حضور داشت. علیرغم نگرانی هایی که درباره احتمال مخالفت با حضور او از جانب اعضای کنگره وجود داشت و با وجود جمع ناهمگونی که از کمونیست های قدیمی، سندیکالیست ها و جوانان مخالف جهانی شدن سرمایه داری و حتی "چپ رو"ها در کنگره حاضر بود، کسی با سوت و فریاد اعتراض به استقبال پرودی نرفت. هر چند در این جمع 40 درصد مخالف ائتلاف با چپ مرکز در چارچوب يك "اتحاد" نوین بودند، اتحادی که "پرودی" همچنان نامزد آن در انتخابات مجلس 2006 است.

موفقیت برتینوتی به هر حال در جریان کنگره های محلی تثبیت شده بود. کنگره هایی که بیش از 50 هزار از نزدیک به صدهزار عضو حزب در آن شرکت کرده بودند و با اکثریت 60 درصد از نظریات او در ضرورت اتحاد با چپ مرکز پشتیبانی کرده بودند.

به گفته برتینوتی مسئله اصلی حرکت حزب در این مرحله عبارتست از در هم شکستن "قانون آونگ"، قانونی که براساس آن چپ وقتی در اپوزیسیون است امیدها و انتظاراتی را ایجاد می کند که بعدا وقتی به قدرت می رسد به ناامیدی و بی اعتمادی توده وسیع مردم ختم می شود. برتینوتی چند بار تاکید کرد "شرکت در دولت هدف استراتژیک ما نیست، بلکه گذار ناگزیری در مسیر حرکت ماست." برتینوتی پس از تاکید بر ضرورت دفاع از جنبش های اعتراضی و جنبش ضدجهانی شدن سرمایه داری، بر گسست رفونداسیون از استالینیسم تاکید کرد. وی گفت که خواهان تغییرات بدون خشونت است. برتینوتی اندیشه های پاپ راجع به مذهب را از منابعی بر

شمرده که باید به آنها اندیشید و همچنین از اندیشه های "پی‌ترو اینارو" چهره تاریخی چپ کمونیست که روز پیش از کنگره در هشت و هفت سالگی به رفونداسیون **پیوست** یاد کرد.

فاستو برتینوتی هم اکنون شصت و پنج سال دارد. فرزند یک کارگر راه آهن سوسیالیست است که در شهر کارگری "سسانو سان جیووانی" در کنار میلان زندگی کرده، سندیکالیست سابق فلزکار، سوسیالیست و از پایه گذاران رفونداسیون کمونیست است. وی از سال 1994 که در دومین کنگره حزب به دبیرکلی آن انتخاب شد تا به امروز در این مقام قرار دارد. او در سخنرانی خود تأکید کرد که کنگره ششم در ونیز آخرین کنگره ای است که او در راس حزب قرار خواهد داشت.

اکثر ناظران معتقدند که اگر شخصیت قوی برتینوتی نبود حزب او نمی توانست در برابر بحران سال 1998 و نتایج ناامید کننده انتخابات اروپایی سال 1999 مقاومت کند. شمار 50 هزار و 700 شرکت کننده در کنگره های محلی همچنین نشان داد که رفونداسیون بدلیل ریشه توده ای آن، بویژه در میان جوان توانسته به حیات خود ادامه دهد.

لغو مالکیت خصوصی

برتینوتی معتقد است که شرایط نسبت به سال 1998 تغییر اساسی یافته چرا که "**جنبش های اجتماعی به قلب صحنه نفوذ کرده اند**، چپ مرکز نمی تواند همان سیاست سابق را پیش بگیرد." در مورد بورژوازی نیز "بخشی از آن به این درک رسیده اند که سپردن بازار به دست نیروهای مالی همه چیز را حل نمی کند و بخش عمومی و دولت باید در اقتصاد مداخله کند." راست قوانینی برضد مهاجران و برای فشار به کارگران و تغییر مقررات آموزش ملی تصویب کرده و اینها مواردی است که رفونداسیون کمونیست ایتالیا می خواهد درباره آنها با دیگر رهبران چپ مرکز مذاکره کند و تضمین هایی را به سود افزایش دستمزدها، حقوق بازنشستگی و مالیات از سرمایه های مالی بدست آورد. برتینوتی به روزنامه کوریه دل اسرا تأکید کرد "**ما همچنان به چشم انداز لغو مالکیت خصوصی می اندیشیم**".